

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

O ante C

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

eam: hinc est, magis occultam & obscuram.
 Occo, as, vide Occa.
 Occubo, as, pen. corr. Compositum à Cubo, idem quod occupo. [מבדל] Gall. Mourir, thes. Ital. Morire, cadere. Germ. Stücken/entkommen Hisp. Morir, caer. Pol. Umieram, gnie. Vng. Meg halok. Ang. To die, to fall down. Virg. 1. Aen. nec adhuc crudelibus occubat umbris.
 Occulco, as, ad. p. idem quod conculco. [מבדל] Gall. trahere, mittere. Ital. Calcari. Germ. Zutreten/obere. Hisp. Hollar à acortar à pisar. Pol. Depisy. Vn. zapadim. Ang. To tread upon and tread with the feet. Cato de Re rustic. cap. 49. Ita ut faceret, ponito in scrobe, aut in sulco, operitoque & bene occulcato.
 Occulo, penult. corr. oculus, occultum, ad. t. Abscondo sive abdo: ex Oo & colo, o in u mutata: licet quidam à celo compositum velint. [מבדל] Gall. cacher, masquer. Ital. Appiattato, occulta, asfiso. Germ. Verbergen. Hisp. Escondido, encubierta. Pol. skryty. Vng. Titken vala, el reyer. Ang. Hidden, kept close. Quum autem in nomē transtulit, idem est quod secretus. [מבדל] Plaut. in Trinum. In occulto jacebis, quum te maximè clarum vides. Cic. ad Mar. lib. 11. Habeo multo occultiora, quæ vix videri alicui possunt. Ex occulto adverbii vi ponitur pro secretis. Plu. lib. 9. cap. 42. Nam passim a latrocinantibus ex occulto, transeuntes radiorum (quod telum est ei) figens.
 Occulto, adverbii, Clam & cautè. [מבדל] Gall. secretum, Ital. Di soppiato, nascosamente. Germ. Verborgenheit. Hisp. Escondidamente. Pol. skryty, potajemnie. Vng. Titken vala, el reyer. Ang. Privately, closely. Caesar 1. bel. Civil. Occulto ad exploranda loca proficiscitur. Cic. 1. de Leg. Agra. Quæ res speret periculis, ea nunc occultè cuniculis oppugnant. Men. 1. Officiorum Removent se ab oculis, ipsique necessitate operam, ut quàm occultissimè parent.
 Occulto, as, ad. p. frequentativum est ab Occulo, is, Abscondo, abdo. [מבדל] Gall. cacher, masquer. Ital. Appiattato, occulto, asfiso. Germ. Verbergen. Hisp. Escondido. Pol. Dobrye skryty. Vng. El reyer, titken vala. Ang. Hidden, kept close. & Occultatè adverbium, occultè [מבדל] Cic. pro Dejot. Quod igitur & occultationem, & effugere cautius potuit, id ubi & medico callido, & seruo, ut putabat fideli non credidit? Et hic Calp. fallitur, occultus enim legendum est.
 Occulto, as, ad. p. [מבדל] Gall. cacher, masquer. Ital. Appiattato, occulto, asfiso. Germ. Verbergen. Hisp. Escondido. Pol. Dobrye skryty. Vng. El reyer, titken vala. Ang. Hidden, kept close. Cic. 2. de Finib. Quis libido se non propriet, ac propiciet aut occultatione propiciet, aut impunitate, aut licentia? Caesar 6. bel. Gall. Cujus rei nulla est occultatio.
 Occulto, as, ad. p. [מבדל] Gall. cacher, masquer. Ital. Appiattato, occulto, asfiso. Germ. Verbergen. Hisp. Escondido. Pol. Dobrye skryty. Vng. El reyer, titken vala. Ang. Hidden, kept close. Cic. 2. de Finib. Quis libido se non propriet, ac propiciet aut occultatione propiciet, aut impunitate, aut licentia? Caesar 6. bel. Gall. Cujus rei nulla est occultatio.
 Occulto, as, ad. p. [מבדל] Gall. cacher, masquer. Ital. Appiattato, occulto, asfiso. Germ. Verbergen. Hisp. Escondido. Pol. Dobrye skryty. Vng. El reyer, titken vala. Ang. Hidden, kept close. Cic. 2. de Finib. Quis libido se non propriet, ac propiciet aut occultatione propiciet, aut impunitate, aut licentia? Caesar 6. bel. Gall. Cujus rei nulla est occultatio.
 Occulto, as, ad. p. [מבדל] Gall. cacher, masquer. Ital. Appiattato, occulto, asfiso. Germ. Verbergen. Hisp. Escondido. Pol. Dobrye skryty. Vng. El reyer, titken vala. Ang. Hidden, kept close. Cic. 2. de Finib. Quis libido se non propriet, ac propiciet aut occultatione propiciet, aut impunitate, aut licentia? Caesar 6. bel. Gall. Cujus rei nulla est occultatio.

Vide. Quem quum vadentem, ad speluncam, Cacus vi prohibere conatus esset, istius clava, fidè pastorum nequicquam invocans, morte occubuit. Pro eodem dicimus Occumbere mortem. Liv. 1. bel. Maced. Qui pugnautes mortem occubuisse. Sueton. in August. Voluntariam occubuisse necem. Et Occumbere morti, Virg. 2. Aenid. seu certe occumbere morti. Occumbere etiam de Sole & stellis dicitur quum occidunt: unde Occubitus syderum pro occasu.
 Occupo, as, pen. corr. ad. p. ex Ob & Capio, Invado, arripio, mihi vèdico, vi detineo. [מבדל] Gall. occuper, saisir, detener. Ital. Occupare, usurpare. Germ. Connehmen/za vorbesigen. Hisp. Ocupar à tomar de primera. Pol. Ofiadam, opanow. Vng. El foglalom. Angl. To prevent, to do or take before an other. Quintilianus Declamatione 13: Multa quòd nihilominus libera fuerant, transeunt jus occupantium, sicut venatio & aucupatio. Cic. de Amic. Tiberius Gracchus regnum occupare conatus est. Occupati sèpè etiam accipitur pro detineo, seu distringi, [מבדל] Cic. offic. lib. 1: Et in ea funditus delenda occupati sunt, & fuerit. Occupatus alicui rei apud Plu. lib. 26. ca. 2: Sedere nanque in his scholis auditioni occupati gratius erat. Occupatus in alio amore. Terent. in Andi. Occupare se ad aliquid, Plaut. Nequid te ad aliud occupes negotium, Plaut. in Pseudo. Interdum est locum tenere, seu vi capere. Liv. lib. 33: Nam & ipsis vocantibus urbem hanc accipi, non occupavit: id est, non vi cepi. Aliquando significat prævire. Plaut. in Ruden. Occupas proloqui. Vatro in Eph. bo: Crede mihi plures dominos servi comedere, quàm canes: quod si Actron occupasset, & ipse prius suos canes comedisset. Aliquando est invenire. Plaut. in Menæch. amplius enim hæreo, Ni occupo aliquid mihi consilium. Aliquando tenere, possidere, Plaut. in Trinum. Familiam optimam occupavit. Idem aliquando quod exercere, ut occupare pecuniam: id est, exercere, & ot osam non relinquere. Colum. lib. 2. cap. 8. de villico loquens: Neve negotietur sibi, pecuniamque domini aut animalibus aut aliis rebus occupet. Hinc occupare pecuniam, pro locare fœnoru. Cic. pro Flac. Pecuniam adolefcentulo, grandi fœnore, fiducia tamen accepta occupavisti. Idem Verr. 3: Præterea pecunias occupaverat apud populos & syngraphas fecerat. Hæc ex Romano.
 Occupatio, as, um, Quod modò participium est, modò ex participio nomè admittens cõparativum. [מבדל] Gall. occuper, empêcher, saisir, detener. Ital. Occupare, impedire. Germ. Bannissen mit geschloffen behoffen. Hisp. Ocupado, tomado de primera occupado. Pol. Zajmowanie. Vng. El foglalatas. Angl. Let by business, occupied. Cic. ad Att. lib. 12. Non habito quis occupatissimus fuerit. Occupatus & Otriosus contraria Cic. 1. Tusc. Ut si occupati aliquid profuimus civibus nostris, profuimus etiam, si possumus, otiosi. Dicitur cum dat. vo, Occupatus alicui rei. Plu. lib. 26. Occupativus ager, Dicitur qui defertur à cultoribus propriis, ab aliis occupatur.
 Occupatio, as, f. Negotium. [מבדל] Gall. Occupation, Ger. Occupation, Ital. Occupazione. Germ. Geschäftsmus. Hisp. Occupation. Pol. Sprawa, zatrudnienie. Vng. Foglalatas. Angl. Occupation. Cic. in Orat. In maximis occupationibus nūquam intermittis studia doctrinæ. Est etiam occupatio, [מבדל] apud Rhetores schema quoddam, quum aliquid nos reticere dicimus, & tamen tacitum intelligitur: quod sit vel quum rem notam esse putamus auditoribus, vel quum suspicionem excitare majorem reticendo volumus, A' Græcis [מבדל] vocatur. Quale est illud: Cogis me injuria tua causam proferte, nihil agis non dicam, sed ipsum tempus eam patefaciet. Præterea Occupatio sive præoccupatio, aliud schema dicitur, quò quæ dici ab alio poterant, ea ipsi præveniendò dicimus, in adversarium nostrum, ne nobis postea officiant, detorqueat. Dicitur Occupatio, quasi præventio: nam occupare, ut suo loco diximus, inter cætera significat prævenire.
 Occurro, as, occurri, occursum, n. Obvius fio, obviam procedo. [מבדל] Gall. rencontrer, aller au devant. Ital. Occorrere, andare all incontro. Ger. Entgegen tauffen/entgegen kommen. Belg. To gemoet gien. Hisp. Encontrar, andar al encuentro. Pol. Na drogę zobaczyć. Vng. Elbba megiek, elbba találkozem. Ang. To meet with. Juvén. Sat. 1: Occurrit matrona potens Cic pro Cluen. per translationem. Sed ego occurram expectationi vestrae judices: id est, ultro anteverram & præveniam. Quandoque occurtere, ponitur pro in mentem venire, [מבדל] Idem de Sene. Sed mihi, quum de senectute aliquid vellem scribere, tu occurrebas, [מבדל] Throd. Et in hac significatione possumus addere dativum aliquem, qualis est Animo, vel Mentis, vel similem. Cic. 4. Academ. Si id, quod officii sui sit, nõ occurrit animo, nihil unquã omninò ager. Liv. 3. bel. Pun. Sed occurebat animis, quanto exercitus terrestres, navalesq; [מבדל] Aliquando pro offerri, incidere [מבדל] ut

apud Cicero. Occurrebat tibi orationis est, offerebat se. Colum. lib. 2. cap. 2. Occurrebant oculis tot pallides, tot etiam campi. Quandoque pro obulare, live obulere. *ad hunc modum* Perlius: venienti occurrunt morbo.

Occursus, huius occursum, m. q. ipse occurrendi actus. [וּפְּרָחַב פְּרָחַב קֶרֶבֶת הַכֹּהֵן] *taanah, an anony.* Gal. *Reocurre.* Ital. *Incontra.* Gall. *Geantauß; Begegnung* Hisp. *Encounter.* Pol. *Zabieganie.* Vng. *Elybe vala mentel.* Ang. *A meeting with.* Plin. lib. 2. cap. 30: Qui ne contrario occursum haberetur, captivum modo includitur.

Ocurrere, fas, frequentativ. Currendo obviam eo. [וּפְּרָחַב פְּרָחַב מֵלֶרֶס אֶת אֹרְזוֹ] Gal. *Reocurrer.* Ital. *Incontrare.* Ger. *Entgegen laufen.* Hispan. *Encontrar.* Pol. *Zabieganie.* Vng. *Futuro elibe merick.* Ang. *To meet by running.* Vng. *Acglog. 9.* & inter agendum Occurrere capro (cognu fecit ille) caveto. Aliquando occursum est in memoriam venire. Plaut. in Mil. Nam ita mi occursum multæ, haud meminisse omnes possum. Plin. Epist. lib. 3: Occurrunt animo meo mortalitas, & mea scripta. Occurrere numinibus, est adorare, & sacrificiis placare, & prævenire numina, ne nobis noceant. Plin. in Panegy. Atque inter hæc pia mente adire lucos, & occursum numinibus.

Ocurrere, verbale, t. Diligens captatio honorum, quum gratiosus hominibus, aut populo occurrimus prius quam decematur. *ad hunc modum.* Cic. pro Plancio: Facilis est illa occurratio, & blanditia popularis.

Ocellus, ab ocellis cognominati sunt hoc est, ab exiguis oculis, qui scilicet iusto minores habereat oculos.

Ocellatus, Ocellus, Vide Oculus.

Ocharon, Theod. Gazan. modo Ervillam, modo Erviale, aliquando Cicetum: sicut ut Cicetula oblongo dicit, verniculis obnoxio.

Ochræ, [וּפְּרָחַב פְּרָחַב מֵלֶרֶס אֶת אֹרְזוֹ] Gal. *De l'ochre.* It. *Ochra.* Ger. *Dyger oder berggöl* est in quibusdam arboribus Hispan. *Color de almagra quemala.* Polon. *Zel'zami taku gleita.* Vngar. *Verhemé yunne sarga.* Angl. *Ochre that printers use.* Genus est coloris lutei, qui fit ex uila tubuca in ollis novis luto circumlitis. Plin. lib. 35. cap. 6.

Ocimum, perit nostrum, n. l. [וּפְּרָחַב פְּרָחַב מֵלֶרֶס אֶת אֹרְזוֹ] Gal. *Herba appollet Basilic.* Ital. *Basilic.* Germ. *Basilien* in tractatibus de rebus summis gschichtet *meo jame vand in mudeo* Hisp. *Albahaca è alfaboga.* Pol. *Basylka.* Vng. *Basylkum.* Angl. *An herbe called basil.* Dioscoridi herba est horrentis pedali altitudine scabulosa, ramulis teretibus, folio maralis herba, dulci viroris, odorisque fragrantissimi, quam recentiores *Basilicam herbam* vocant: quo etiam nomine utitur vulgus. Ductum est nomen, ut portatur, a celestitate nascendi, quod omnium eorum quæ in hortis nascuntur, celestissime proveniat, dieque a quo facta est tertio erumpat: uode etiam a nonnullis per y scribitur, eod quod a dictione Græca *basys*, derivari putatur. Sed (ut suo loco docebitur) ocimum sarraginis quoddam genus est, ab ocimo omnino diversum. Sunt hæc nostra ætate viri non indocti, qui Ocimum per x, scribendum contendunt, dictumque putant a Græco verbo *ocō*, quod est fragro: est enim herba fragrantissimi odoris. Quæ opinio in primis ardeat, nisi reclamaret castigatissima quæque Plini & Dioscoridis exemplaria, in quibus constantissime pro hac herba Ocimum legitur per secundam consonantem.

Ocium, cu, n. l. live (quod eruditus magis placere video) Otium perit, proprie vacatio a labore: cuius contrarium est Negotium. [וּפְּרָחַב פְּרָחַב מֵלֶרֶס אֶת אֹרְזוֹ] Gall. *Oisiveté.* Ital. & Hisp. *Ocio.* Ger. *Wissigang.* Hisp. *Bel. Idishent* Pol. *Prapomane.* Vngar. *Honyolo, veyeg honyolo, moffog.* Angl. *Rest or leisure.* Colum. lib. 2: Sed quum tam otii quam negotii rationem reddere majores nostri consueverint, nos quoque monendos esse agricolas exillimamus, quæ feris; facere, quæ non facere debeant. Autor ad Herennium in præfat. oper. Est negotii familiaribus impedit vix satis otium studio suppeditare possimus, & id ipsum quod datur otii, libentius in philosophia consumere consuevimus, tua nos tamen, etc. Accipitur etiam Otium pro exercitatione levioris animi, vel corporis, & relaxatione a gravioribus & magis seruis negotiis. Hinc Otium literarum pro studio literarum, quod hoc exercitationis genus oblectamentum potius videri debeat, quam seria aliqua occupatio. Cicero: Quod dulcius est otio literario id est studio, & (ut ita dicam) negotioso otio. Accipitur etiam Otium pro tranquillitate, pace, quiete. *ad hunc modum.* Cic. in Ver. Ergo tunc quum bello fugitivorum tota Italia ardeat, C. Norbanus in summo otio fuit. Idem 1. Famil. Epist. 28: Si antea auditum erit otium esse in Syria.

Ociosus, vel potius otiosus, Vacans, cessans, liber a negotio, opere solutus. [וּפְּרָחַב פְּרָחַב מֵלֶרֶס אֶת אֹרְזוֹ] Gal. *Oisifus.* Ital. & Hisp. *Ocio.* Germ. *Wissigang.* Pol. *Prapomane.* Vng. *Honyolo, veyeg honyolo, moffog.* Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour.* Cicero de claris Oratoribus: Quum inambularem in Xysto, essemque domi otiosus Plinius Epist. 9: Satius est enim (ut Atilius postea eruditissime simul & facetissime dixit) otio-

sum esse quam nihil agere. Dicitur & de animo, qui tunc otiosus est, qui tranquillus est, securus, & solitudine vacuus. Terent. in Andria: Animo jam nunc otioso esse impero: id est, securo. Nam nisi securus est, nemo est otiosus, ut inquit Seneca: Dies otiosus, pro festo. Cic. ad Quint. Frat. lib. 3. Id perficiam his supplicationum otiosus diebus. Cic. de Senectute: Sed verò habet aliquid tanquam pabulum studii, atque doctæ, nihil est otiosa senectute jucundius. Idem 3. Offic. Dicitur solum Scipionem accepimus, nunquam se minus otiosum esse, quam quum esset otiosus. Otiosa pecunia, dicitur a ludo, consultis quæ in arca jacet, nullum suo domino fructum afferens: eique tanquam a regione respondet, Occupata. Nam occupare pecuniam alicui, est honorari apud eum collocare, & quali exercere ne otio & inertia langueret. Plin. lib. Epist. 101. Pecuniam publicam & exactam sunt & exiguntur, quæ veteris otiosæ jaceant. Vlpian. etiam in L. 3. D. de cont. iud. fidei pecuniam appellat. Ex Hotomano.

Ociosus, adverb. Quo est cum otio. [וּפְּרָחַב פְּרָחַב מֵלֶרֶס אֶת אֹרְזוֹ] Gal. *Oisifus.* Ital. *Ocio.* Germ. *Wissigang.* Hisp. *Ocio.* Pol. *Prapomane.* Vng. *Honyolo, veyeg honyolo, moffog.* Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour.* Cic. in Ver. Ergo tunc quum bello fugitivorum tota Italia ardeat, C. Norbanus in summo otio fuit. Idem 1. Famil. Epist. 28: Si antea auditum erit otium esse in Syria.

Ociositas, dicitur a p. m. otio & quiete sum. [וּפְּרָחַב פְּרָחַב מֵלֶרֶס אֶת אֹרְזוֹ] Gal. *Oisifus.* Ital. *Ocio.* Germ. *Wissigang.* Hisp. *Ocio.* Pol. *Prapomane.* Vng. *Honyolo, veyeg honyolo, moffog.* Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour.* Cic. in Ver. Ergo tunc quum bello fugitivorum tota Italia ardeat, C. Norbanus in summo otio fuit. Idem 1. Famil. Epist. 28: Si antea auditum erit otium esse in Syria.

Ocius, otius, antitheton Tardius. Cicero. de Somn. Ocius faciet, Vide Ocyus.

Ocyros, Rusticus apud Dioscor. lib. 4. cap. 174.

Ocquisico, [וּפְּרָחַב פְּרָחַב מֵלֶרֶס אֶת אֹרְזוֹ] Gal. *Oisifus.* Ital. *Ocio.* Germ. *Wissigang.* Hisp. *Ocio.* Pol. *Prapomane.* Vng. *Honyolo, veyeg honyolo, moffog.* Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour.* Cic. in Ver. Ergo tunc quum bello fugitivorum tota Italia ardeat, C. Norbanus in summo otio fuit. Idem 1. Famil. Epist. 28: Si antea auditum erit otium esse in Syria.

Ocrea, x. p. Militaris calcemanti genus est ex xre, ad obtegendum tibias accōmo datum: quo utuntur tantum duorum primarum classium milites: reliqui enim caligæ tibias munitant. [וּפְּרָחַב פְּרָחַב מֵלֶרֶס אֶת אֹרְזוֹ] Gall. *Oisifus.* Ital. *Ocio.* Germ. *Wissigang.* Hisp. *Ocio.* Pol. *Prapomane.* Vng. *Honyolo, veyeg honyolo, moffog.* Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour.* Cic. in Ver. Ergo tunc quum bello fugitivorum tota Italia ardeat, C. Norbanus in summo otio fuit. Idem 1. Famil. Epist. 28: Si antea auditum erit otium esse in Syria.

Ocreatus, a. um, Qui necesse calcemanti incedit. [וּפְּרָחַב פְּרָחַב מֵלֶרֶס אֶת אֹרְזוֹ] Gal. *Oisifus.* Ital. *Ocio.* Germ. *Wissigang.* Hisp. *Ocio.* Pol. *Prapomane.* Vng. *Honyolo, veyeg honyolo, moffog.* Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour.* Cic. in Ver. Ergo tunc quum bello fugitivorum tota Italia ardeat, C. Norbanus in summo otio fuit. Idem 1. Famil. Epist. 28: Si antea auditum erit otium esse in Syria.

Ocrea, x. p. Militaris calcemanti genus est ex xre, ad obtegendum tibias accōmo datum: quo utuntur tantum duorum primarum classium milites: reliqui enim caligæ tibias munitant. [וּפְּרָחַב פְּרָחַב מֵלֶרֶס אֶת אֹרְזוֹ] Gall. *Oisifus.* Ital. *Ocio.* Germ. *Wissigang.* Hisp. *Ocio.* Pol. *Prapomane.* Vng. *Honyolo, veyeg honyolo, moffog.* Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour.* Cic. in Ver. Ergo tunc quum bello fugitivorum tota Italia ardeat, C. Norbanus in summo otio fuit. Idem 1. Famil. Epist. 28: Si antea auditum erit otium esse in Syria.

Ocreatus, a. um, Qui necesse calcemanti incedit. [וּפְּרָחַב פְּרָחַב מֵלֶרֶס אֶת אֹרְזוֹ] Gal. *Oisifus.* Ital. *Ocio.* Germ. *Wissigang.* Hisp. *Ocio.* Pol. *Prapomane.* Vng. *Honyolo, veyeg honyolo, moffog.* Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour.* Cic. in Ver. Ergo tunc quum bello fugitivorum tota Italia ardeat, C. Norbanus in summo otio fuit. Idem 1. Famil. Epist. 28: Si antea auditum erit otium esse in Syria.

Ocrea, x. p. Militaris calcemanti genus est ex xre, ad obtegendum tibias accōmo datum: quo utuntur tantum duorum primarum classium milites: reliqui enim caligæ tibias munitant. [וּפְּרָחַב פְּרָחַב מֵלֶרֶס אֶת אֹרְזוֹ] Gall. *Oisifus.* Ital. *Ocio.* Germ. *Wissigang.* Hisp. *Ocio.* Pol. *Prapomane.* Vng. *Honyolo, veyeg honyolo, moffog.* Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour.* Cic. in Ver. Ergo tunc quum bello fugitivorum tota Italia ardeat, C. Norbanus in summo otio fuit. Idem 1. Famil. Epist. 28: Si antea auditum erit otium esse in Syria.

Ocreatus, a. um, Qui necesse calcemanti incedit. [וּפְּרָחַב פְּרָחַב מֵלֶרֶס אֶת אֹרְזוֹ] Gal. *Oisifus.* Ital. *Ocio.* Germ. *Wissigang.* Hisp. *Ocio.* Pol. *Prapomane.* Vng. *Honyolo, veyeg honyolo, moffog.* Angl. *Idle, that resteth or ceaseth from labour.* Cic. in Ver. Ergo tunc quum bello fugitivorum tota Italia ardeat, C. Norbanus in summo otio fuit. Idem 1. Famil. Epist. 28: Si antea auditum erit otium esse in Syria.

etque Consulibus, fuit Consul. Vide Aulum Gellium in 1008.

Octingenti, 2. a. Cic. 4. Acad. Mille & octingenta stadia, &c.

Octingentarius, 2. a. um. Quod ex octingentorum numero con-

stat. Octingentarius grex, qui octingentas habet pecudes.

Octingentesimus, 2. a. um. [i. m. o. c. t. i. n. g. e. n. t. e. s. i. m. u. s.] Gall. Huit cent. Ital. Di ottocento. German. Das

achtzigste. Hisp. De ochocientos. Polon. Osm seth wsiolka

masi. Vng. Niolezes. Angl. Of eight hundred.] Varro de Re

rur. cap. 10. Septuagenarii enim mei (greges) ut opinor, octin-

gentarios habuisti.

Octingentesimus, 2. a. um. [i. m. o. c. t. i. n. g. e. n. t. e. s. i. m. u. s.] Gall. Huit cent. Ital. Di ottocento. German. Das

achtzigste. Hisp. De ochocientos. Polon. Osm seth wsiolka

masi. Vng. Niolezes. Angl. Of eight hundred.] Varro de Re

rur. cap. 10. Septuagenarii enim mei (greges) ut opinor, octin-

gentarios habuisti.

Octingentesimus, 2. a. um. [i. m. o. c. t. i. n. g. e. n. t. e. s. i. m. u. s.] Gall. Huit cent. Ital. Di ottocento. German. Das

achtzigste. Hisp. De ochocientos. Polon. Osm seth wsiolka

masi. Vng. Niolezes. Angl. Of eight hundred.] Varro de Re

rur. cap. 10. Septuagenarii enim mei (greges) ut opinor, octin-

gentarios habuisti.

Octingentesimus, 2. a. um. [i. m. o. c. t. i. n. g. e. n. t. e. s. i. m. u. s.] Gall. Huit cent. Ital. Di ottocento. German. Das

achtzigste. Hisp. De ochocientos. Polon. Osm seth wsiolka

masi. Vng. Niolezes. Angl. Of eight hundred.] Varro de Re

rur. cap. 10. Septuagenarii enim mei (greges) ut opinor, octin-

gentarios habuisti.

Octingentesimus, 2. a. um. [i. m. o. c. t. i. n. g. e. n. t. e. s. i. m. u. s.] Gall. Huit cent. Ital. Di ottocento. German. Das

achtzigste. Hisp. De ochocientos. Polon. Osm seth wsiolka

masi. Vng. Niolezes. Angl. Of eight hundred.] Varro de Re

rur. cap. 10. Septuagenarii enim mei (greges) ut opinor, octin-

gentarios habuisti.

Octingentesimus, 2. a. um. [i. m. o. c. t. i. n. g. e. n. t. e. s. i. m. u. s.] Gall. Huit cent. Ital. Di ottocento. German. Das

achtzigste. Hisp. De ochocientos. Polon. Osm seth wsiolka

masi. Vng. Niolezes. Angl. Of eight hundred.] Varro de Re

rur. cap. 10. Septuagenarii enim mei (greges) ut opinor, octin-

gentarios habuisti.

Oculus, s. m. f. Dicitur est ab occultando, quod cilliorum tegu-

minibus occultatur. Latet enim oculi sub ciliis, & genis. [P]

hisp. Ocul. Gall. Ocul. Ital. Oculis. German. Ein Aug.

Belg. Ein Ooge. Hisp. Ojo. Polon. Oko. Vngar. szem. Ang.

The eye.] Lactant. lib. de Opif. Ut igitur oculi munitiores ab in-

justia cilliorum teguminibus occultantur: unde oculos dictos Var-

roni placet. Sunt autem oculi pars corporis pretiosissima, in

quibus (ut Albertus Magnus inquit) maxima indicia amoris

& odii existunt. Sunt enim veri cordis nuntii, in quibus animus

inhabitat. Terentius in Adelphis: dii me pater Omnes oderint

ni magis te quam oculos nunc amo meos. Cic. 2. de Nat. deor.

Nam & oculi tanquam speculatores altissimum locum obtine-

ant, ex quo plurima conspicientes fungantur suo munere.

Plaut. in Trinum. - quem ego quis sit homo nescio, Neq. oculi

ante hunc diem unquam vidi. Virg. 1. Aen. atque oculos

per singula volvit. Accipimus etiam Oculos pro notis, seu

maculis rotundis, quales videmus in pardorum pellibus, &

caudis pavonum. Plinius lib. 8. cap. 17: Pantheris in candido

breves macularum oculi. Per translationem posuit Cicero

in Laelio: Nec verò ille in luce modo, atque in oculis magnus:

sed intrus domique praedantior. Magnus in oculis & luce: id

est, coram hominibus. Dicuntur etiam oculi in arborum

furculis, unde germinant. Cato de Re rust. cap. 6: Ibi oculos

arundinis pedes ternos alii ab alio serunt. Habet praeterea

hoc nomen varios, eosque elegantes in oratione usus. Dici-

mus enim Adicere oculos rei alicui, pro eo quod est, rei ali-

cuius cupiditate teneri. Cic. 4. Verr. Partim planè videbant ad-

jectum esse oculum hereditari. Capere rationem oculis

apud Plautum, est rem aliquà visu aestimare. Plautus in Pseud.

Ut ego oculis rationem capio. Habere alicujus oculos in

suis, est videre quid ille velit, aut impretet. In oculis aliquid

habere, est ad illud valde, semperque intentum esse, ut inter-

pretatur Budaeus, semper aliquid observare. Oculi mei in

valtu illius habitare dicuntur, à quo contuendo non movetur.

Oculum exculpere, idem quod erucere. Oculi sicut

dolere dicuntur, quoties aliquid videt quod videre molestum

est. Intendere oculos, est fixis oculis aliquid intueri, & oculo-

imobiles tenere. Oculos aliquorum tenere, est in con-

templationem sui adducere. Oculos tollere, per translationem,

est se hinc, recreari, & delectari ut latiore nuntio de re ali-

qua, quae cupide expectatur. Cicero ad Titonem: Litera mea, si-

ve nois, tui desiderio obligaverunt: haec tamen epistola quam

Acaustus attulit, oculos paululum sustulerunt. Ab oculo

Plaut. suo more formavit superlativum Oculissimus, pro chan-

issimus. Salve, valuisse oisium oculissimum? Oculis cap-

tus, Caecus dicitur: ἀδαίς, ἀπὸ τοῦ οὐραίου. Cicero 6. Verr.

Tamerli ne oculis quidem captus in hanc fraudem tam scele-

ratam decidisti.

Ocellus, diminut. [i. m. o. c. e. l. l. u. s.] Gall. Ocell. Ital. Ocellis.

Ger. Ein Auglin. Hisp. Pequeno ojo. Pol. Okko. Vng. Zemecke.

Ang. A little eye.] Carullus de Aene: Et dulcis pueri cbrios

ocellos. Ocellus meus, apud Plaut. in Afin. blandientis vox

est: Da (inquit) meus ocellus, mea rosa.

Ocellatus, 2. a. um. Quod ocellos habet: id est, cavernulas quas-

dam. [i. m. o. c. e. l. l. a. t. u. s.] Gall. Qui a plusieurs petis yeux. Ital. Chi a molti

piccoli occhi. Germ. Augstichig. Hisp. Llens de muchos ojete. Pol.

Wpadl ich oczu. Vng. Zeme. Angl. That hath many eyes.] Hinc

Suetonius, Ocellatas nuces dixit: id est, multis foraminibus

distinctas.

Ocellatus, orum, Sueton. in Aug. Solitum esse cum pueris minu-

tis ludere ocellatis, nucibusque. De ocellatis diversa Gramma-

tici sentiunt, & ut in re ignota emendatione comminiscuntur:

ac modo Castellatis, modo Ocellis, modo Ocellatis vel Of-

siculis reponunt. Sed Ocellatis Turneb. probat: eo quod verbo

veniunt avellanæ nuclearumque genera, quae ocellatorum quã-

dam parte se speciem & rotunditatem serunt. Hanc vocem mu-

tud sumpsit à Varrone Tranquillus, ut existimo. Nam Varro,

autore Nonio, scripserat in Marcipore: Altera exorat panem

libram ocellatorum: altera virum semo dium margaritarum.

Ocellatus, 2. a. um. Plenus ocalis, ocalatus. [i. m. o. c. e. l. l. a. t. u. s.] Gall. Plein d'yeux. Ita. Occhiato, pieno d'occhi. Germ. Voll angē.

Hisp. Llens de ojos. Pol. Głęboki. Vng. Kakos szemel. Ang. Full

of eyes.] Plaut. in Aul. Quis si Argus servet, qui totus oculus

fuit. Quem quondam Iovi Iuno cultodē addidit, is nunquam

servet. Per translationem ponitur pro perspicaci, quali qui

totus ex oculis cōstet. Apuleius: Perspicaciorum ipso Lyceo,

vel Argo, & ocaleum totum.

Oculatus, 2. a. um. Qui multos habet oculos, vel qui acutè videt.

[i. m. o. c. u. l. a. t. u. s.] Gall. Plein d'yeux, qui a bonne

vue. Ita. Occhinos. Ger. Voll augen/scharffsichtig. Belg. Sichtb.

Hisp. Llens de ojos. Pol. Ostrichy oczu, pełny oczu. Vng. Szemes. Ang.

That hath man eyes, quick of sight.] Plaut. in Truc. Pluris est ocu-

latus testis unus, quā auriti decē: id est, qui presens fuerit, vide-

ritque. Plin. Oculatissimū locū appellat conspicuū, lib. 24. c. 6.

In qua legatione interfecto, Senatus statum poni iussit quam oculatissimo loco in Rostris. Quid si luculentissimo levi immutatione legas? Oculatam diem vocat Plautus in Pseud. diem presentem, quo scilicet statim videmus pecuniam nobis annumerari: cui opponit Ceream diem, qua nihil numeratur presentis pecuniae. Eme (inquit) die cerea olivum: id vendito oculata die.

Oculatio, onis, f. In vitibus pro gemmarum luxuriantium defectu. Plin. lib. 17. ca. 21: Simpliciter iugo constat portecto ordine, quem canterum appellant: meliorque ea vino, quando sibi obumbrat, assiduoque sole coquitur, & assatum magis sentit, & celerius rorem admittit. Pampinationi quoque & oculationi, omnique opere facilior.

Oculatus, pen. corr. adverb. Sicut Medullitus, Animitus, in modum oculi. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Du profond des yeux, comme les propres yeux. Ital. Come i suoi occhi. Germ. Auf ihre Augen an. Hisp. Como los ojos. Pol. Jakoby mi w oczy. Vng. Szemre tekint. Ang. Eyes wide his eyes. Qui amant ancillam meam oculatus.

Oculo, as, ad p. Illustro, vel illumino, & quasi ex ceco oculatus facio. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Illustre, illuminer. Ital. Illuminare, illuminare. Germ. Ein aug geben, erleuchten. Hisp. Alumbrar, esclarecer. Polon. Oświecić, wyświecić, dać. Vng. Szemre tekint. An. To mak light. Tertul. in Apologet. Sed quia jam expolitos & ipsa urbane deceptos, in agnitio nem veritatis occularet. Sed hoc vix crediderim apud veteres inveniri. Neque enim oculatus participium est à verbo Oculo, sed potius nomen, sicut Masticatus & Tunicatus.

Ocyum, pen. corr. n. f. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. La dragée aux chèvres ou brebis. Ital. Erbe diverse per boi. Ger. Ochsen aus ystere tresteren und gemischtem wein dem futer oder pur wein. Hif. Herren paillo para los boyes. Pol. Mieszana dla bydła a wyarna rozrywka siano. Vng. Ékebe hája meg indito fél fél fű. Ang. A mixture of sundrie cornes for beastes. Farrago est diversarum herbarum, vel leguminum, ad bouum pabulum facta, qua ciebant alvum bobus: id erat huiusmodi: Fabae modios decem, viciae duos, tantundem & erviliae, in jugero autumno miscbant, ac ferebant, admista etiam avena Graeca, cui non cadit semen. Ductum nomen ab oculis, quod significat Velocem, vel propter celeritatem nascendi, vel quod bobus alvum cieat: quapropter etiam eis datur, ut purgentur. Autor est Yarro lib. 1. de Re rust. cap. 31. Vide de hoc plura in Annotat. Hermol. Barbari in Dioscorid. lib. 2. cap. 138.

Ocyor, com. t. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Plus foudain, plus léger, plus vif. Ital. Più veloce. Germ. Sänctler. Hisp. Mas ligero. Polon. Precki churki. Vng. Csorok. Ang. More bold and swift. & Ocyosimus, as, ad p. Graeca quibus tanquam Latinis utimur, pro Celerior, celerimus: sicut à positivo Graeco οκτος, quo Latini carent. Plin. lib. 2. cap. 3: Mercuri sydus inferion circulo fertur, novem diebus ocyore ambitu, modo ante Solis exortum, modo post occasum splendens. Idem lib. 16. cap. 31: Quidam brevitate radicum senescere celerius arbores putant, quod conarguant huius, quarum radices longissimae, & senectus ocyosima est.

Ocyus, & Ocyosimè, adverbia. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Plus viftement, plus légèrement. Ital. Molto presto. Ger. Eimbiß gang schneel. Hif. Mas logamente. Pol. Precki w lok. Vng. Csorok. Ang. Swifter, quicker. Quanquam & Ocyter dicatur pro Cyto, & perquam promptè. Terent. in Andr. Eamus ergo ad eum ocyus. Idem in Heayton. & tu, id quod cupis. Quam ocyosimè ut des.

Ode, in notis antiquorum ordo. O. D. M. opera domus munus. Odeum, pen. prod. [אין עין, אין עין, אין עין] Gal. Lieu de pûte aux chèvres ou chevres pour chanter. Ital. Luogo destinato nella casa à cantare. Ger. Ein gesingebul oder ein gemach im Haus, in welchem man singet und musiciert. Hif. Lugar para cantar. Pol. Miejsce w domu spiewakom na piaszynie. Vng. Énekib hely. An. A place appointed for singers or minstrels. Locus est in aedibus cantui destinatus, ubi tunc dicitur: hoc est, à cantu dicitur Cic. ad Attic. 4: Monumentum illud quod tu tollet laudibus solebas, ut odeum lavaremus, & usque ad atrium Libertatis explicaremus, contempimus festivum sexcentis. Vide Cael. lib. 3. cap. 12. Vir. lib. 5. cap. 9: Pericles Atheniensis inter cetera opera quae Athenis exiit, fecit & odeum, in quo certamina musica spectabantur: quod multis sedibus & columnis exornatum fuisse historici prodiderunt.

Odeus, sive Oda, odæ, f. p. [אין עין, אין עין, אין עין] Germ. Ein lied oder Gesang. Icanus Latinè dicitur unde etiam Horatius carmina sua Odas appellavit.

Odfacio, veteres pro Olfacio dixerunt, teste Festo. Odi, odii, odii, verbum defectivum (ut Priscianus inquit) neque praesens, neque futurum, neque participium habet: sed tam praesentis quam praeteriti tempora significationem retinet. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Haine en haine, hait. Ital. Haver in odio. Germ. Hassen. Hisp. Aborrecer. Polon. Nie uwidzié. Vng.

Gnillbu. Ang. To hate, to disdain. Significat enim Odi, odio habeo & habui. Cic. de Amicit. Alterum propter crudelitatem semper hanc civitas oderit. Idem: Aperte odisse magis ingeni est quam fronte occultare sententiam. Horat. i. Epist. 19: Oderant hilarem tristes, tristemque iocosi. Sedatum celeres, agiles gravumque remissi: Potores, bibuli modica de nocte Falerni Odierunt porrecta negatem pocula, quavis Nocturnos iures te formidare vapores. Ovid. 2. de Arte. amor odit incites. & Hinc participium Ofas: & composita Exofus & Perofus, & Odi verba: de quibus suis locis.

Odi, n. f. Ira inveterata. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Haine, rancune. Ital. Oda. Ger. Ein hass. Belg. Ena hait. Hif. Ira rancorosa, odio, aborrecimiento. Pol. Nie uwidzié. Vng. Gnyll. Ang. Hatred or distain. Interdum utantur pro inportuna quadam asiduitate, molestia, fastidio, & inportuna. Plautus in Afinar. Iam hic me abegerit suo odio. Terent. in Evnuch. nam sicuti cum fatieras homini, aut nepoti si quando odium ceperat. Odium mitigatur, deponitur, tenetur, sedatur. Cic. ad Quir. post reditum: Odi vel precibus mitigari potest, vel temporibus Reipub. communique utilitate deponi, vel ulocentia difficultate teneri, vel vetustate sedari. Odium ignis in solo est qui odit. Aliquando tamen meum aut tuum odium dicitur, eò quo ego aut tu alium, sed quo alius me aut te prosequitur, Terent. Nam neque negligentia, neque odio id fecit tuo. In quo negligentia etià ponitur in eo qui negligitur, quem proprium sit in eo qui negligit.

Odius, a, um. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Qui a hanc hait. Ita. Cheba odio. Ger. Der da haßt. Hif. El que uena odio. Pol. Ten kseri niewiadzi. Vng. Gnyllfogor. Ang. That ueneth or distaineth. Atque eius composita, Exofus & Perofus participia sunt, live participiorum significatione usurpatur potius. Habent autem adivam significationem, exiguntque accusativum. Eclius, Odius sum, praeteritum esse putat a verbo Odiò: quod tamen in vita non citans potius à defectivo Odi de ductum putamus. Plautus in Amphitru. Inimicos semper ofa sum obtracitid est, odi.

Odius, Cicero in Lelio: Negabat ullam yocem inimicorum amicis potuisse reperiri, quam eius qui dixisset, in amari oportere, ut aliquando esset odius.

Odius, m. t. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Qui hait, qui uene haine. Ita. Cheba odio. Ger. Der da haßt. Hif. El que uena odio. Pol. Ten kseri niewiadzi. Vng. Gnyllfogor. Ang. That ueneth or distaineth. Madidum, nihil incontinentem atque oforem uxorem sua est, qui odit uxorem suam. & Sciendum quod in ofus dicitur quodam copiam aut affectionem: quemadmodum apud Graecos terminata in adis significare, ut Animosum, Nervosum, Saxosum, Aquosum: quod copiam saxorum, nervorum, lignorum & animi habet. Vinofus, Libidinofus, Mulierofus, Seditofus, Fidiolus, qui amat vinum, libidines, mulieres, seditiones, factiones. Quaedam adionem, ut Studiosus, Stomachofus, Contumeliosus: qui operam dat studio, qui stomachatus, qui contumelia afficit. Quaedam passionem, ut Odiosus, Invidiosus: qui habetur odio, & qui invidetur. Quaedam adive & passive accipi possunt, ut Formidolosus, Laboriosus, Operosus, Voluptuosus, Religiosus.

Odius, adjectivum. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Qui hait, qui uene haine. Ita. Cheba odio. Ger. Der da haßt. Hif. El que uena odio. Pol. Ten kseri niewiadzi. Vng. Gnyllfogor. Ang. That ueneth or distaineth. Odius est factus, ut eius nomen Senatus erofent.

Odiolus, a, um, Qui odio habetur. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Odieux, fastueux. Ital. Odioso. Germ. Gnyllfogor. Hif. Cosa aborrecida o enojosa. Pol. Wnienawidzieli. Vng. Gnyllfogor. An. That is hated or distaineth. Cic. de Amic. Odiosum sanè genus hominum officia exprobrantiu. Idem in Offic. Palestriici motus saepe sunt odiosiores & histriofu nulli gestus ineptis non vacant. Idem de Senect. Senectas sit plerique senibus odiosa est, ut unus se Aetna gravius dicat sustinere. Aliquando capitur pro molesto, diciturque Terent. in Phorm. Si porro esse odiosi pergitis.

Odiote, adverbium. Cum odio, Romacho, fastidio. [אין עין, אין עין, אין עין] Gall. Odieuxement. Ital. Odiosamente. Ger. Gnyllfogor. Hif. Contra odio. Pol. Wnienawidzieli. Vng. Gnyllfogor. Ang. With hatred, spitefully. Plaut. in Bacch. Cave reus, odiose factus. Ad Hecentium lib. 4: Vitis invidiose, delinqua studiosè, loqueris odiosè. Quintil. lib. 1. cap. 6: Quis mihi est odiosus affectione.

Odiolyntes, adverbium. Pisciculi sunt exigui, magno modo magna limacis non excedetes, quos Graeci alio nomine Edozoides, Latini etiam Remoras vocant: sic appellati, quia res dicitur adiacere, à solvendo dolores partus. Quippe sale asseruntur & alligati, gravidia partu solvere prodiderunt. Plin. lib. 32. c. 1.

Odo, odonis, Calceamentum genus. Cuius meminit Vlp. in L. 3. §. 17. D. de aur. & argen. Alio, inquit, causis odonè est: quia vilum calceamentorum praesentant. Significare videtur foetas laneas aut lineas, quarum alteras calosis, alteras mūdiciis causa induimus. Vdoner tamen apud Mart. legimus. Vide infra vdo. Ex Horat. Odo paricon.